एकं ददामि भार्यायै यदि सा भवतीह मे।
एकं विक्रीय चाहारपानादि विदधाम्यहम् ॥ २४ ॥
एवं विज्ञानिने ऽनङ्गरतिर्मे दीयतामिति।
इत्येकेनोदिते तेन द्वितीयः पुरुषो ऽब्रवीत् ॥ २५ ॥
5 भाषाज्ञो नाम वैश्यो ऽहं सर्वेषां मृगपक्षिणाम्।
रुतं वेद्मि तदेषा मे राजपुत्री प्रदीयताम् ॥ २६ ॥
एवमुक्ते द्वितीयेन तृतीयः प्रोक्तवांस्ततः।
अहं खड्गधरो नाम दोःशाली क्षत्रियो नृप ॥ २७ ॥
न खड्गविद्याविज्ञाने प्रतिमल्लो ऽस्ति मे क्षितौ।
10 तदेषा तनया राजंस्त्वया मह्यं वितीर्यताम् ॥ २८ ॥
इत्युक्ते तु तृतीयेन चतुर्थ इदमभ्यधात्।
विप्रो ऽहं जीवदत्ताख्यो विज्ञानं च ममेदृशम् ॥ २९ ॥
जन्तून्मृतानप्यानीय दर्शयाम्याशु जीवतः।
तद्वीरचर्यासिद्धं मां पतिमेषा प्रपद्यताम् ॥ ३० ॥
15 एवं वक्त्रीन्स तान्पश्यन्दिव्यवेषाकृतीन्नृपः।
वीरदेवः सुतायुक्तो दोलारूढ इवाभवत् ॥ ३१ ॥
इत्याख्याय कथामेतां वेतालः पृष्टवान्नृपम्।
स त्रिविक्रमसेनं तं दत्तपूर्वोक्तशापभीः ॥ ३२ ॥
तद्भवान्वक्तु तावन्मे कस्मै देया विशां पते।
20 तेषां चतुर्णां मध्यात्सा कन्यानङ्गरतिर्भवेत् ॥ ३३ ॥
एतच्छ्रुत्वा स राजा तं वेतालं प्रत्यभाषत।
मौनं त्याजयति प्रायः कालक्षेपाय मां भवान् ॥ ३४ ॥
अन्यथा गर्हणः को ऽयं प्रश्नो योगेश्वरोच्यताम्।
शूद्राय हि कुविन्दाय क्षत्रिया दीयते कथम् ॥ ३५ ॥
25 वैश्यायापि कथं देया क्षत्रिया यच्च तद्गतम्।
मृगादिभाषाविज्ञानं कार्ये तत्क्वोपयुज्यते ॥ ३६ ॥
यो ऽपि विप्रस्तृतीयो ऽत्र तेनापि पतितेन किम्।
स्वकर्मप्रच्युतेनेन्द्रजालिना वीरमानिना ॥ ३७ ॥
तस्मात्तस्मै चतुर्थाय क्षत्रियाय समाय सा।
30 देया खड्गधरायैव स्वविद्यावीर्यशालिने ॥ ३८ ॥